25/08/2021

Γιατί αγωνιζόμαστε; Γιατί βρισκόμαστε μέσα στην Εκκλησία;

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

“Εκείνος που εργάζεται την αρετή από κενοδοξία, είναι φανερό ότι και την γνώση για λόγους κενοδοξίας την επιδιώκει. Αυτός ούτε λέει, ούτε κάνει κάτι για πνευματική οικοδομή των άλλων, αλλά σε όλα κυνηγά την δόξα εκείνων που τον βλέπουν ή τον ακούνε. Το πάθος του ελέγχεται, όταν μερικοί από αυτούς τον κατηγορήσουν για τα έργα του ή για τα λόγια του. Τότε λυπάται υπερβολικά, όχι διότι δεν ωφελήθηκαν εκείνοι που τον άκουσαν, γιατί δεν ήταν αυτός ο σκοπός του, αλλά γιατί εξευτελίστηκε”.

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής

Μεγάλη αλήθεια έχουν τα λόγια αυτά του Αγίου.

Και χρειάζεται να ελέγξουμε κι εμείς τα κίνητρά μας.

Μήπως κι εμείς επιδιώκουμε την κενοδοξία και την ματαιοδοξία μας και όχι την πραγματική ενάρετη ζωή;

Δηλαδή, ν’ αναρωτηθούμε μήπως πάσχουμε από το τρομερό πάθος της ανθρωπαρέσκειας που μας κινεί σε επιφανειακές -θρησκευτικού τύπου- ενέργειες για να λάβουμε επαίνους και αποδοχή από τους ανθρώπους.

Τίποτα από μόνο του δεν έχει αξία.

Για να δούμε την αξία μιας πράξης, χρειάζεται να εξετάσουμε πρωτίστως τα κίνητρα που ανθρώπου.

Γιατί κάνεις ελεημοσύνη;

Γιατί νηστεύεις;

Γιατί εγκρατεύεσαι;

Γιατί εκκλησιάζεσαι;

Γιατί εξομολογείσαι;

Γιατί κάνεις υπομονή;

Γιατί προσεύχεσαι;

Οι απαντήσεις διαφέρουν από άνθρωπο σε άνθρωπο.

Έτσι λοιπόν ενώ κάνουν την ίδια πράξη, έχουν όμως άλλα κίνητρα, το αποτέλεσμα

στην πνευματική τους κατάσταση είναι διαφορετικό.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, μη τυχόν κι εμείς κινούμαστε μέσα στους κόλπους της Εκκλησίας ως Φαρισαίοι υποκριτές που το μόνο που επιζητούμε είναι η προσωπική μας ανάδειξη, η απόκτηση καλού ονόματος, το χειροκρότημα των υπολοίπων…

Ένα είναι το κίνητρο του χριστιανού.

Ο Χριστός.

Ούτε οι αρετές, ούτε η καταξίωση, ούτε η αναγνώριση, ούτε τα οφίκια, ούτε οι γνωριμίες…και το τονίζουμε αυτό, διότι μερικοί χρησιμοποιούν την Εκκλησία προς ίδιον όφελος. Χρησιμοποιούν την “πνευματικότητα” για την κοσμικότητά τους και την “πίστη” τους για πώρωση των οπαδών τους.

Κίνητρο και στόχος μας είναι ο Χριστός, η σχέση μαζί Του.

Κι ας μην μας ξέρει κανείς.

Κι ας λαμβάνουμε την απαξίωση όπως ο τελώνης, η πόρνη, ο ληστής…

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος